

SENTINȚA Nr. 241/CA/2010

Şedință publică de la 12 mai 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Găfier

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ introdusă de reclamanta SC ~~ROBISBI SRL~~ SRL cu sediul în Oradea, str. Calea Coposu, nr. 9A, bl. 1, ap. 1, județul Bihor, în contradictoriu cu părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr.2, județul Bihor, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că dezbaterea a avut loc în ședința publică din 18 martie 2010 când s-a întocmit încheierea de ședință care face parte integrantă din prezenta sentință prin care instanța având nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 18 martie 2010 când :

Constată că prin cererea înregistrată la Tribunalul Bihor la data de 01.11.2009, legal timbrată , formulată de reclamanta SC ~~ECOMYTHL~~ SRL, în contradictoriu cu părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR a solicitat anularea actelor administrative si anume dispoziția privind masurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 77009, 2009, decizia de impunere nr. 450909 2009 , decizia nr. 13.09.2009 ale paratei, precum si a masurilor stabilite prin aceste acte și eliberarea certificatul de atestare fiscală pentru radierea societății din Registrul Comerțului.

În motivarea cererii, reclamanta prin reprezentantul său, prin dispoziția nr.781971 2009 si decizia de impunere nr. 13.09.2009, serviciul de inspecție fiscală a dispus sa vireze la bugetul de stat impozitul minim aferent trimestrului II 2009 in întregime si a majorărilor de întârziere, respectiv pentru luna iunie 2009 si pana la data radierii efective a societății, potrivit prev.art.18,alin.2 3,4 din Legea nr.571/2003 privind codul fiscal,cu modificările si completările ulterioare.

Consideră dispoziția și decizia de impunere mai sus fătătate ca fiind netemeinice și nelegale, întrucât prin hotărârea nr. 1343/09.09.2009, societății unice al Societății Comerciale Luckytel SRL, societate care nu a avut activitate de la constituire și până la acel moment, deci niciodată, a hotărât dizolvarea fără lichidare și radieră societății din registrul –comerțului. Prin încheierea nr. 6579, pronunțata de către judecătorul delegat la ORC Bihor de pe lângă Tribunalul Bihor, în ședință publică din data de 22.05.2009, în dos.nr. 4573/2009, acesta a admis cererea așa cum a fost formulată, a dispus deschiderea procedurii de dizolvare fără lichidare și rădieră a societății din registrul comerțului și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a hotărârii nr. 1343/09.09.2009.

Încheierea nr. 6579, din 22.05.2009 nefiind atacată cu recurs este definitivă, executorie și irevocabilă.

De la aceea data societatea comercială nu mai poate fi subiect fiscal, deci nu mai poate avea calitatea de contribuabil, astfel încât nu mai determină impozit forfetar, decât aferent lunii mai 2009, pentru care la data de 10.08.2009 am primit somația nr. 13041/2009 din 21.08.2009 și titlul executoriu-dosar executare nr. 11065/18.08.2009, impozit achitat în baza cărătanței seria TS5, nr. 2009/184/23.08.2009.

Prin încheierea nr. 6579, pronunțata de către judecătorul delegat la ORC Bihor de pe lângă Tribunalul Bihor, în dosar nr. 1343/09.09.2009, acesta a dispus dizolvarea societății comerciale Luckytel SRL, începând cu data de 15.07.2009, încheierea fiind definitivă, executorie și irevocabilă, prin neexecuțirea caii de atac a recursului.

Societatea reclamantă este în imposibilitatea depunerii la ORC Bihor a bilanțului de lichidare la 31.05.2009, întrucât parata nu eliberează certificatul de atestare fiscală pentru rădieră și deci nu putem rădia societatea din Registrul Comerțului.

Menționează că dispoziția paratei cu nr. 1343/09.09.2009 este lovita de nulitate, întrucât temeiul de fapt nu corespunde cu temeiul de drept, respectiv prev.art.18, alin.2,3,4 din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, nefăcând vorbire despre obligația platii impozitului forfetar pana la data radierii efective a societății.

Potrivit celor de mai sus societatea reclamantă nu mai are nici o obligație de plata, depunând la data de 15.09.2009 și declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2009.

Împotriva dispoziției nr. 1343/09.09.2009 și a deciziei de impunere nr. 1343/09.09.2009, în termenul legal, prev. de art.207(1) din OG 92/2003R și actualizata privind codul de procedura fiscală, a depus contestație, care a fost respinsă prin decizia nr. 1343/10.2009, comunicată la data de 02.11.2009, cu motivația că în timpul inspecției fiscale nu ar fi prezentat hotărârea nr. 1343/09.09.2009, încheierea judecătorului delegat nr. 6579, din 22.05.2009 privind deschiderea procedurii de dizolvare fără lichidare (întrucât societatea nu a avut

niciodată activitate) și radiere din Registrul Comerțului, precum și încheierea judecătorului delegat nr. 1 prin care s-a dispus dizolvarea societății.

Motivul respingerii contestației pare pueril în opinia reclamantei, întrucât organele de inspecție fiscală nu aveau de ce să efectueze inspecția fiscală în perioada 08.09.2009-09.09.2009 decât în urma solicitării reprezentantului acesteia de eliberare a certificatului de atestare fiscală pentru radiere, fapt recunoscut de parata și prin mențiunea făcută pe somația /18.09.2009 si nu avea cum să solicite certificatul de radiere fără să prezintem actele de mai sus .

În drept: art.1,8 Legea 554/2004.

Pe parcursul derulării cauzei, reclamanta a formulat și o completare de acțiune prin care solicită instanței să dispună anularea deciziei nr. 158/02.11.2009 emisă de către parata, în baza motivelor expuse în cererea de chemare în judecata, aceasta fiindu-i comunicată după data depunerii acțiunii inițiale.

Pârâta, prin reprezentanții săi, pe cale de întâmpinare s-a opus admiterii acțiunii reclamantei SC [REDACTAT] SRL, cu argumentul că aceasta nu a calculat, nu a declarat și nu a plătit la bugetul de stat impozitul minim pe profit în sumă de 183 lei pe luna iunie 2009, prevăzut pentru tranșa de venituri corespunzătoare deoarece societatea nu a înregistrat venituri și cheltuieli de la înființare până la data de 30.06.2009 astfel că s-au încălcăt prevederile art. 18 alin. 2, 3 și 4 și art. 34. alin. 15 din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, modificate și completate prin art. 32 din Cap.V din OUG 34/ 2009.

Potrivit dispozițiilor menționate mai sus, în cazul în care impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri corespunzătoare la data de 31 decembrie a anului precedent, contribuabilitii sunt obligați la plata acestui impozit minim începând cu luna mai 2009.

Prin urmare, deoarece în perioada verificată SC [REDACTAT] SRL nu a înregistrat venituri din activitatea desfășurată și nici cheltuieli nedeductibile fiscale, veniturile totale fiind la 31.12.2008 egale cu zero și ținând seama de faptul că prin încheierea nr. 158/02.11.2009 s-a dispus dizolvarea societății doar începând cu data de 15.07.2009, rezultă că pentru perioada 1 mai - 30 iunie 2009 aceasta avea obligația de a calcula, declara și plăti la bugetul de stat impozitul minim calculat pentru 2 luni corespunzător tranșei de venituri 0-

lei, față de care societatea a calculat și achitat doar impozitul minim aferent lunii mai în sumă de 3 lei.

Pe cale de consecință rezultă că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit prin Decizia de impunere nr. 158/02.11.2009 că SC [REDACTAT] SRL are de plată la bugetul de stat o diferență de impozit pe profit în sumă de 183 lei pentru luna iunie 2009.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Reclamanta este o societate comercială care de la data constituirii și până la data adoptării hotărârii asociatului unic nr. 111/14.05.2005, prin care s-a

dispus " deschiderea procedurii de dizolvare fără lichidare și radiere a societății din Registrul Comerțului", nu a realizat activitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 18 alin. 2, 3 și 4 și art. 34. alin. 15 din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, modificate și completate prin art. 32 din Cap.V din OUG 34/ 2009, în cazul în care impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri corespunzătoare la data de 31 decembrie a anului precedent, contribuabilii sunt obligați la plata acestui impozit minim începând cu luna mai 2009.

În considerarea acestor dispoziții legale, prin dispoziția nr. 7810/17.07.2009 și decizia de impunere nr. 1013/17.07.2009, serviciul de inspecție fiscală al părâtei a dispus să vireze la bugetul de stat impozitul minim aferent trimestrului II 2009 în întregime și a majorărilor de întârziere, respectiv pentru luna iunie 2009 și pana la data radierii efective a societății

Apărarea reclamantei în sensul că societatea nu mai poate avea calitatea de contribuabil și în consecință, nu datorează impozit forfetar pe luna iunie 2009, nu este intemeiată, întrucât prin încheierea nr. 1013/17.07.2009 s-a dispus publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV- a, a hotărârii asociatului unic nr. 71/14.5.2005, fapt recunoscut și de contestatoare care arată că s-a dispus " deschiderea procedurii de dizolvare fără lichidare și radiere a societății din Registrul Comerțului", procedura finalizându-se prin încheierea nr. 1019/17.07.2009, existentă în copie la dosarul cauzei, prin **dizolvarea societății comerciale începând cu data de 07.07.2009**.

Este de știut că capacitatea de folosință a unei persoane juridice, constând în aptitudinea acesteia de a avea drepturi și obligații juridice, se pierde doar odată cu încetarea acesteia prin comasare, divizare totală sau dizolvare, cu consecința radierii acesteia din Registrul Comerțului.

Referitor la criticile aduse Dispoziției de măsuri nr. 7810/17.07.2009 pe care reclamanta o consideră ca fiind lovitură de nulitate pe motiv că nu corespunde motivul de fapt cu temeiul de drept, făcând referire la art. 18 alin. 2, 3 și 4 din legea 571/ 2003 cu modificările și completările ulterioare, se reține că organele de inspecție fiscală au procedat corect și legal în întocmirea acesteia, precizându-se motivul de fapt că societatea nu a calculat, înregistrat și virat la bugetul de stat impozitul minim aferent trimestrului II (luna iunie) 2009, în conformitate cu prevederile art. 18 alin.2, 3 și 4 din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, stipulate în Dispoziția de măsuri la pct. 1.5 temei de drept.

Față de cele reținute, instanța, apreciază că nefiind intemeiată cererea reclamantei, astfel că o va respinge, ca atare.

Respinge ca nefondată cererea formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în Oradea, str. Corneliu Coposu, nr. 1A, bl. 509, ap.1, județul Bihor, în contradictoriu cu părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr.2, județul Bihor.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din 10.04.2010.

Președinte,

ngd - End

Grefier,

apăzura

Red.AT/19.04.2010
Dact.gm/4 ex./2 com./29.04.2010

1 - 664
încheie,
S4